

РЕШЕНИЕ

№ 31817

гр. София, 30.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 20.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **137** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „ЕСО“ АД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № ПАМ-1/24.10.2024г. на КЕВР, с което на дружеството са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаването на решението да съгласува условията за присъединяване на Ф., с инсталирана мощност 1000 kW, предвидена за изграждане в имот с идентификатор 56784.382.1085 в [населено място]; 2. В 7-дневен срок от изпълнение на мярката по т. 1 да представи в КЕВР доказателства за това.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и при несъответствие с материалния закон. Твърди се, че от КЕВР не са обсъдени възраженията на дружеството-жалбоподател. Сочи се, че от дружеството във водената с „Електроразпределение Юг“ АД, както и с КЕВР кореспонденция са посочени техническите причини, поради които не могат да бъдат съгласувани предложените от разпределителното дружество условия за промяна на условията за присъединяване на електропровод 20kV „О.“ към подстанция „Х. Б.“, собственост на дружеството – надвишават се стойностите на капацитивния ток в подстанцията. Предложено е централата да бъде присъединена с въздушен електропровод. Твърди се, че Е. е изпълнило дадените задължителни указания с Решение № Ж-477/29.05.2024 г., издадено от КЕВР по жалба на „Мони-07“ ЕООД, като не е съгласувало определените от „Електроразпределение Юг“ АД условия за промяна на условията за присъединяване на електропровод 20kV „О.“ към подстанция „Х. Б.“. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Жалбоподателят в съдебно заседание и в представени по

делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано на основание 22, ал. 1, чл. 75, ал. 2, т. 1, чл. 76, ал. 4, чл. 77, ал. 2 и ал. 4, чл. 78, чл. 80 от Закона за енергетиката и чл. 10, ал. 1, т. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) и на нейната администрация. Със Заповед № 3-Е-231 от 27.08.2024 г. на председателя на КЕВР е определена работна група със задача да извърши проверка по документи във връзка с изпълнението на влязло в сила Решение № Ж-477/29.05.2024 г. на КЕВР.

Решение № Ж-477/29.05.2024 г. на КЕВР е издадено по жалба от „Мони-07“ ЕООД срещу Е. Юг“ ЕАД срещу забавена процедура за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ АД на фотоволтаична централа (Ф.), с инсталирана мощност 1000 kW, предвидена за изграждане в имот с идентификатор 56784.382.1085 в [населено място].

На основание чл. 26, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 13, ал. 8 от ЗЕ, от КЕВР е изпратено писмо изх. № Е-13-262-90 до Е. ЕАД, с което е уведомила Е. ЕАД за започналото производство. Писмото е получено от Е. ЕАД, като дружеството е конституирано като страна в производството по издаването на Решение № Ж-477/29.05.2024 г. На основание чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката от Е. ЕАД е изискано становище по подадената от „Мони-07“ ЕООД жалба. С писмо вх. № Е-13-262-90 от 01.04.2024 г. дружеството е изпратило такова.

С Решение № Ж-477/29.05.2024 г., с което е прието, че жалбата е основателна по отношение на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД и е дала на дружеството следните задължителни указания:1. В 14-дневен срок от получаване на решението да извърши действията по чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, съобразявайки се с мотивите на това решение;2. В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 1 да уведоми Комисията. Решението не е оспорено и е влязло в сила.

На 03.07.2024 г. до Е. ЕАД е изпратено писмо с изх. № Е-13-262- 90, с което са изискани доказателства за изпълнение на дадените задължителни указания с Решение № Ж-477 от 29.05.2024 г. на КЕВР.

С писмо изх. № ЦУ-Е.-4160#13/05.07.2024 г. и вх. № Е-13-262-90/05.07.2024 г. Е. ЕАД е посочило, че е изпълнило указанията и е приложило писмо с изх. № ЦУ-Е.-4160# 14/05.07.2024 г. до „Електроразпределение Юг“ АД, в което е описано, че Е. ЕАД не е съгласувало предложените от „Електроразпределение Юг“ АД условия за присъединяване на Ф., с инсталирана мощност 1000 kW, предвидена за изграждане в имот с идентификатор 56784.382.1085 в [населено място], към електропровод 20 kV „О.“, извод от п/ст 110/20 kV „Х. Б.“, поради предходно изложени технически съображения.

На 12.07.2024 г. в КЕВР е постъпило писмо с изх. № 22346/10.07.2024 г. и вх. № Е-13-262-164 от „Електроразпределение Юг“ АД, изпратено и до „Мони-07“ ЕООД, в което е посочено, че с оглед отказа за съгласуване от Е. ЕАД на определените от дружеството условия за присъединяване, същото е в обективна невъзможност да продължи процедурата за присъединяване на Ф., поради което счита процедурата за присъединяване за прекратена от датата на получаване на писмото.

На 28.08.2024 г. на основание Заповед № 3-Е-231 от 27.08.2024 г. на председателя на КЕВР, Комисията е изисквала от Е. ЕАД с писмо изх. № Е-13-262-90 доказателства относно изпълнението на дадените задължителни указания по Решение № Ж-477 от 29.05.2024 г. на КЕВР.

На 04.09.2024 г. в Комисията е постъпило писмо от Е. ЕАД с вх. № Е-13-262-90, в което е описано, че в изпълнение на задължителните указания, Е. ЕАД е изготвило писмо до КЕВР с вх. № Е-13-262-90/05.07.2024 г. и писмо до „Електроразпределение Юг“ АД с изх. № ЦУ-Е.-4160# 14/05.07.2024 г. С писмо изх. № 24043/30.07.2024 г. „Електроразпределение Юг“ АД е уведомило Е. ЕАД, че процедурата за присъединяване на централата е прекратена.

На 17.09.2024 г. е съставен Констативен протокол № Е-16/17.09.2024 г., в който са обективирани резултатите от извършената проверка по изпълнение на дадените с Решение -477 от 29.05.2024 г. на КЕВР указания. Протоколът е връчен на упълномощен представител на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД на 25.09.2024 г.

На 02.10.2024 г. в КЕВР е постъпило писмо с вх. № Е-13-262-90 от „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД. В него е посочено, че Е. ЕАД подробно е мотивирало техническите причини, поради които присъединяването на обекта на разпределителното дружество (електропровод 20 kV „О.“) не може да се осъществи към подстанция „Х. Б.“, собственост на Е. ЕАД, при условията, предложени от разпределителното дружество. Е. ЕАД посочва, че е изпълнило дадените задължителни указания с Решение № Ж-477 от 29.05.2024 г. на КЕВР, като е извършило действията по чл. 53, ал. 2 от Наредба 6, съобразявайки се с мотивите на решението и е отказало да съгласува определените условия за присъединяване на Ф. от разпределителното дружество.

От страните в производството не са ангажирани други доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност с оглед на което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗЕ, Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии. Чл. 77, ал. 2 от ЗЕ предвижда, че в изпълнение на контролните си правомощия комисията извършва проверки чрез упълномощените от нея лица, както и налага принудителни административни мерки /ПАМ/. Аналогични правомощия, а именно за налагане на ПАМ, са предвидени и в чл. 201, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗЕ. Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на неговата компетентност при спазване на изискванията на чл. 59 от АПК, същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му, с оглед на което същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съобразно чл. 77, ал. 2 от ЗЕ, КЕВР е извършила проверка чрез определена от председателя работна група. Последната е изготвила доклад, приет на закрито заседание от КЕВР. Съставен е Констативен протокол Е-16/17.09.2024 г., съгласно разпоредбата на чл.80, ал. 1 от ЗЕ, като същият е връчен на упълномощен представител на дружеството на 25.09.2024 г. Изготвен е Доклад с вх. № Е-ДК-1164/22.10.2024 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 24.10.2024 г. , на което докладът е приет.

С оглед на горното съдът намира, че в административното производство не са допуснати

съществени процесуални нарушения. Спазени са изискванията на чл. 202, ал. 1 от ЗЕ, който регламентира, че принудителните административни мерки по чл. 201 се прилагат въз основа на констативен протокол, съставен от лицата, имащи право да упражняват контрол по този закон, с писмено мотивирано решение на комисията.

Съгласно чл. 201, ал. 1, т 1 от ЗЕ, Комисията или министърът на енергетиката прилагат мерките по ал. 2, когато установят, че контролираните по този закон лица, техните служители, лица, които по договор изпълняват ръководни функции в тях или сключват сделки за тяхна сметка, са извършили или извършват действия, с които нарушават разпоредби на този закон, на подзаконовите актове по прилагането му, на актове на комисията и на министъра на енергетиката. Според ал. 2, т. 1, б. „а“ от същата разпоредба, в случаите по ал. 1 с цел предотвратяване или преустановяване на нарушенията, както и за отстраняване на вредните последици от тях, комисията или министърът на енергетиката или упълномощените от тях лица съобразно компетентността им налагат следните принудителни административни мерки: разпореждат писмено преустановяване извършването на определени действия или за задължително предприемане на такива действия в определен срок.

От съдържащите в административната преписка доказателства се установява, че с Решение № Ж-477/29.05.2024 г. на Е. АД са дадени указания в 14-дневен срок от получаване на решението да извърши действията по чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, съобразявайки се с мотивите на това решение /т.1/, както и да представи доказателства за това в 7-дневен срок от изпълнението на задължението по т. 1 пред КЕВР. Решението е влязло в сила, тъй като не е било оспорено от дружеството.

Съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6/ 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредбата-отм./, операторите на разпределителни мрежи съгласуват с оператора на преносна мрежа условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителната мрежа средно напрежение. В ал. 3 е предвидено, че операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване по ал. 2 в срок от 14 дни от получаване от оператора на разпределителната мрежа на необходимата за съгласуване информация.

Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че за оператора на преносната мрежа не съществува възможност да откаже да съгласува определението от оператора на електроразпределителната мрежа условия за присъединяване на съответния обект, който е заявен от негов клиент. Според чл. 53, ал. 3 от Наредбата /отм./, за целите на конкретното присъединяване, ако е налице необходимост от реконструкция или разширяване на електрическа мрежа - електроразпределителното дружество, в случая „Електрораз- пределение Юг“ ЕАД и Е. ЕАД следва да сключат по между си договор, по силата на който да се извърши необходимото техническо обезпечаване, така, че присъединяването да стане възможно.

В случая от Е. АД се твърди липса на техническа възможност за присъединяване, като от дружеството не са представени никакви доказателства, включително и в съдебното производство, в подкрепа на това твърдение. Дори и да се приеме, че е имало технически пречки за присъединяване на заявения обект при определените от електрораз- пределителното дружество условия за присъединяване, то това не е основание за Е. АД в качеството му на оператор на преносната мрежа да изпълни задължението си по чл. 53, ал. 2 и да съгласува определените от електроразпределителното дружество условия за присъединяване.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че следва да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН, като случаят бъде определен като маловажен. Производството по установяване на административно нарушение по ЗАНН е отделно от това по налагане на принудителна

административна мярка по ЗЕ, поради което в настоящия случай нормите на ЗАНН не са приложими.

След анализ на представените и приети по делото доказателства, съдът намира, че е установено по безспорен начин, че КЕВР е спазила всички приложими разпоредби от ЗЕ, като ПАМ е наложена при наличието на относимите правни основания, визирани в чл.201, ал.1, т.1, ал.2, т.1, б. "а", ал.3, чл.202, ал.1, чл.203, ал.1 и ал.2 от ЗЕ.

С оглед на горното, съдът намира , че оспореното решение на КЕВР е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Същото следва да бъде оставено в сила, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във връзка с чл. чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.

24, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100.00 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕСО“ АД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № ПАМ-1/24.10.2024г. на КЕВР.

ОСЪЖДА „ЕСО“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14 /четирнадесет/ дневен срок ,от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: